

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Og så er det fru Vibeke Peschardt som ordfører.

Vibeke Peschardt (RV):

Det skal blive værre, vil jeg sige til hr. Ebbe Kalnæs!

Man kan sige, at Folketinget allerede sidste uge tog fat på denne sag, i og med at vi førstebehandlede ratifikationssagen om Kyoto-protokollen, og der var der jo i hvert fald nogenlunde enighed både på kort og lang sigt om mål og midler.

Det, vi i dag skal forholde os til, er – i hvert fald delvis – nogle af de midler, der skal til for at opfylde målene. Og man må jo sige, at både det danske Folketing og alle andre involverede parter har været flittige i det forløbne år, redegørelsen viser, at der er arbejdet meget hurtigt og meget solidt på alle fronter.

Energireformen er i færd med at blive udmøntet ikke bare i lovgivningen, men også i virkeligheden. I Det Radikale Venstre synes vi, der er grund til at være tilfredse med de store udfordringer og målsætninger, vi bestandig har stillet os selv. Uden hele tiden at blive bedre, bliver man dårligere, gode vaner forvitrer, og der må hele tiden røres i gryden både nationalt og internationalt for at nå de mål, man opstiller. Og vi ved, at der stadig er tvivl om, hvordan og på hvilken måde vi skal nå de langsigtede mål.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi er enige i klimamålsætningerne, og vi er også enige i, at de mange virkemidler implementeres ikke bare nationalt, men også internationalt.

Først til det positive på den nationale front. Vi når drivhusmålet på kort sigt, 20 pct.s reduktion inden år 2005 i forhold til 1990-niveauet samlet set. Vindmøllestrømmen og kraftvarmeenergien redder andre sektorer på streget og uden på nogen måde at ville gøre denne sag her til en trafiksgang, vil jeg bare annoncere, at den CO₂-handlingsplan, der blev fremlagt for et stykke tid siden – det er ikke så længe siden – er den mindst ambitiøse, jeg har set.

Jeg er ganske kritisk over for den, fordi den er for uambitiøs. Det mest fremsynede, man kan komme med, er at nedsætte en arbejdsgruppe til omlægning af afgifterne, der skal barsle med et forslag til 1. oktober næste år.

Trafikministeren har haft 1 år til at undersøge det her sammen med skatteministeren, og det var i hvert fald til min store skuffelse, at der ikke kom noget ud af det.

Men ellers er rapporten da meget god. Det er første gang, miljøindikatorer er impliceret i trafikspørgsmål, og der er mange gode og reelle oplysninger om stigninger i fritidstrafikken og et meget fint skema, der viser forskellen f.eks. mellem en mand eller en kvinde i en bil og et fyldt kollektivt transportmiddel. Jeg anbefaler alle at læse i hvert fald det.

Man kan sige, at det er småt. Det handler om 20 pct. af det nationale udslip af CO₂, der kommer fra trafikken, andre 20 pct. kommer fra landbruget, og nu er der jo i hvert fald lagt op til, at man så blander det hele sammen, og så må man jo sige, ja, men altså det, vi har gjort på den vedvarende energi, redder os jo så.

Det er jo heller ikke det, hele denne her udmærkede redegørelse handler om, her bliver der fokuseret på forsyningssikkerhed, på liberaliseringen og på følgerne af den. Det er klart, at forsyningssikkerheden er et must, og det er for os lige så klart, at klimapolitikken og miljøhensynene ikke må tilsidesættes om følge af den markedsåbning, der finder sted som følge af EU-liberaliseringen, der nu er i fuld gang med at blive gennemført her hos os.

Da man jo ikke kan komme ind på alt i det her, vil jeg godt fremhæve biomasseaftalen og CO₂-kvotepolitikken som noget særligt.

Førstnævnte er jo ikke opfyldt endnu, men vi har tillid til, at den bliver det.

Om CO₂-kvotelovgivningens blot det, at man har aftalt at videreføre den indtil 2003, og jeg vil gerne sige, at Det Radikale Venstre også efter 2003 vil søge den videreført, samtidig med at vedvarende energi fremmes mest muligt.

Det er helt centralt for, at vi når Kyoto-målene, at vi bevarer disse CO₂-kvoter, og der er jo god grund til, at de store kraftværker interesserer sig så levende – efterhånden – for vindmøllestrøm. Kraftværkerne ved jo godt, at kul er billigere end vindkraft, men de ved også godt, hvordan verden har set ud på denne front op igennem 1990'erne. Der har jo været stor enighed om omstillingerne, og jeg håber, de også er klar over, at vi er mange, forhåbentlig os alle, der vil blive ved med at holde fast i klimamålene og den vedvarende energi.

Den lovgivning, der er gennemført om kvoter for CO₂-produktionen, betyder, at danske producenter kan deltage i det internationale kvotehandelssystem.

Som medlem af Nordisk Råd må jeg hilse med glæde, at Norden og Baltikum, altså interessenterne omkring Østersøen, bliver prøve-